ΑΧΑΪΚΑ καὶ ΑΜΑ

ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ θὰ πρέπει νὰ ὑπομνισθῆ ὅτι τὸ μοναστήρι τοῦ Γερακομειοῦ ἔγινε ὀνομαστὸ γιὰ τὶς μάχες ποὺ ἔγιναν στὰ πέριξ. — Δηλαδὴ τὸν Αὔγουστο τοῦ 1821 καὶ τὸν Μάρτιο τοῦ 1822 μὲ τοὺς Τούρκους. — Διότι μέχρι ἐκεῖ ἔφθαναν οἱ Τοῦρκοι ὁρμώμενοι ἀπὸ τὸ φρούριο τῶν Πατρῶν. — Ἐνῶ οἱ Ἕλληνες ἐξορμοῦντες ἀπὸ τὸ Γερακομειὸ κατεδίωκαν τοὺς ἀγαρινοὺς ὡς τά... Ταμπάχανα ⁂ ΜΑΣ ΖΗΛΕΨΑΝ ΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ στὸν τομέα τῶν πυρκαϊῶν. — Ἔτσι ἐάλθηκαν κι' αὐτοὶ νὰ κάψουν ὅπως κι' ἐμεῖς τὰ δάση τους. — Τεράστιες πυρκαϊὲς λένε τὰ σχετικὰ τηλεγραφήματα, μαίνονται σὲ διάφορες περιοχὲς τῶν ΗΠΑ καὶ ἔχουν μεταβάλλει σὲ στάχτη ἐκτάσεις 900.000 στρεμμάτων σὲ περιοχὲς ποὺ βρίσκονται στὰ δυτικὰ τῶν βραχωδῶν ὀρέων ⁂ ΜΙΑ ΑΛΛΗ ΠΥΡΚΑΪΑ ΚΑΤΕΣΤΡΕΨΕ στὸν Ἐθνικὸ δρυμὸ τοῦ Λὸς Πάντρες δασικὴ ἔκταση 5000 στρεμμάτων. — Ἐνῶ μόνο στὴν Πολιτεία τῆς Καλιφόρνιας ὑπολογίζονται οἱ ζημιὲς ἀπὸ τὶς πυρκαϊὲς σὲ 700 ἑκατομμύρια δολλάρια. — Δηλαδὴ σὲ 26 δισεκατομμύρια δραχμές ⁂ ΚΑΛΑ ΛΟΙΠΟΝ ΠΟΥ ΥΠΑΡΧΟΥΝ καὶ οἱ πυρκαϊὲς στὴν Ἀμερικὴ γιὰ νὰ μᾶς παρηγοροῦν. —Μπροστὰ στὶς ἀμερικανικὲς ζημιὲς οἱ δικές μας φαίνονται ἀσήμαντες.— Μόνο ποὺ αὐτῶν δὲν τοὺς... καίγεται καρφὶ μιὰ κι' ἔχουν τὸν τρόπο νὰ ἀποκαθιστοῦν. — Ἐνῷ ἐμεῖς...

ΠΡΩΪΝΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ

Ἐν ὄψει τῆς ἑορτῆς

ΕΧΕΙ ΥΠΟΛΟΓΙΣΘΗ ὅτι τοὐλάχιστον ἕνα ἄτεμο ἀπὸ κάθε οἰκογένεια γιορτάζει τῆς Πανογίας. Καὶ ναὶ μὲν σὲ ὀλιγομελεῖς οἰκογένειες μπορεῖ νὰ μὴ συμβαίνει αὐτό, ἀλλά... πατσίζουν οἱ πολυμελεῖς ποὺ ἔχουν δύο μέλη τὴν ἑορτάζοντες. Καὶ εἶναι ἡ μόνη στατιστικὴ τῆς ὁποίας ἡ ἀκρίβεια ὑπογραμμίζεται ὄχι μόνο ἀπὸ τὴ καλημερινή ὑπαφὴ μὲ τοὺς συναθρώπους μας, ἀλλὰ καὶ κατὰ κυριολεξίαν ἀποδεικνύεται τὸ ...πανγυρικῶς. Καὶ μόνο τὸ ἀνέμνατα ἂν ὑπολογίση κανεὶς, ποὺ ἔχουν διατηρήσει τὴν ἀκεραιότητά τους ἀπὸ παντὸς ὑποκερσιτικοῦ μεντερνισμοῦ ἐξικνουμένου μέχρι πλήσιος γελοιοτοιήσεως, δηλαδὴ καὶ μόνον εἰς τά... κλασσικὰ «Πανγιώτης» καὶ «Μαρία» ἐὰν θυμᾶσθε, ἔχομε περίτρανη τὴν ἐπιβεβαίωση τῆς πλήρους κυριαρχίας τῶν ὀνομάτων.

Τίθεται, ὅμως, τὸ ἐρώτημα. Μὲ αὐτὴ τὴν πληθώρα τῶν ἑορταζόντων τῶν κατανεμομένων σὲ ὅλα σχεδὸν τὰ σπίτια, πῶς ἐπιτυγχάνεται ἡ διοίκηση τῶν εὐχομένων εἰς ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους τὸ «χρόνια πολλά»; Ἀπλούστατα, ὁ κάθε ἑορτάζων σπιτικὸ καταγράφει τὰ μέλη του εἰς ἰσαρίθμους φωτοτελὰς ἐθιμοτυπίας, αἱ ὁποῖες ἐπιστρέφονται τοὺς λοιποὺς ἑορτάζοντας οἴκους! Τοῦτο βέβαια συμβαίνει καὶ ἀντιστρόφως. Καὶ ἔτσι ἐξοικονομοῦνται τὰ πρόσωπα.

Ἀλλὰ κάτω ἀπὸ τέτοιες συνθῆκες, στὴ συμβατικὴ ὑποχρέωση τῶν ἑορταζόντων τὴ γεμάτη ἀγάπη καὶ πλήξη, προστίθεται καὶ τὸ βάρος τῆς ἐν σπουδῇ μετακινήσεως. Τὸ δὲ ἀποτέλεσμα: Γλέντι καὶ πραγματικὸ κέφι νὰ εἶναι οἱ μεγάλοι ἀπόντες τῆς μεθυσικῆς ἡμέρας!

Ὑπάρχει, ὅμως, καὶ κάποια διέξοδος. Καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ στήλη τῶν «ἑορταζόντων καί μή». Δηλαδὴ ἡ στήλη ποὺ ἀνέκαθεν ἀνήκει στοὺς «μή» ἑορτάζοντας, ἀφοῦ οὐδέποτε ἔχει παρατηρηθῆ ἡ ἀναγραφὴ τῆς ἀγγελίας ὅτι ὁ τάδε ἑορτάζει καὶ δέχεται! Εἶναι ὅμως πραγματικὴ διέξοδος; Ἡ περιορίζει ἁπλῶς τὴν ἐνόχληση. Φαίνεται ὅτι ἔτσι εἶναι, ἀφοῦ τελευταίως ἔχει συστηματοποιηθῆ ἡ πλέον ἀποτελεσματικὴ μέθοδος τῆς ἀπουσίας.

Ἐξηγούμεθα, ὅμως. Τῆς πραγματικῆς ἀπουσίας, ποὺ σημαίνει νὰ θέτει κανεὶς ἑαυτὸν μακρὰν τῶν ...φίλων καὶ οἰκείων καὶ συγγενῶν (πρὸ παντὸς τῶν τελευταίων). Αὐτὸ ὅμως εἶναι μιὰ ἄλλη ἱστορία.

Ἐκεῖνο, ποὺ τώρα ἔχει σημασία εἶναι ὅτι αὐτὲς οἱ ἀπουσίες πλὴν τῆς ἀνακουφίσεως τῶν ἑορταζόντων, δημιουργοῦν καὶ ἀπὸ συμφόρησιν τὴν ὁποίαν δεόντως ἐκτιμοῦν καὶ ἀπολαμβάνουν καὶ οἱ ἔχοντες ὑποχρέωσιν πρὸς πραγματοποίησιν ἐπισκέψεων. Βλέπετε ὅτι ὁ καύσων τῆς ἐποχῆς μὲ τὴν ὄρεξη ποὺ συνοίγει γιὰ παραθαλάσσιες ἀπολαύσεις λίγο βοηθεῖ στὸ σπιτικὸ χαρακτῆρα τῆς ἑορτῆς.

Κι' ἐπειδὴ μανάδιοι δὲν πρόκειται νὰ ἐπισκεφθοῦν ἑορτάζοντες σὲ ἑξοχικὰ σπίτια, ὅπου εὐκολότερα λόγω περιβάλλοντος τὸ καταχρεωμένο γλυκὸ καὶ τὸ λικέρ, διαδέχεται νυκτερινὴ ἐδώδιμα μὲ μεζὲς καὶ κρασάκι τοῦ Θεοῦ. Ὅποτε καὶ ἐγκαρδιώτερα εἶναι κεἰ τὸ «χρόνια πολλὰ»

ΠΑΝ

Εὐρωπαϊκὴ ἑνότητα καὶ τέχνη

ΤΟ 1972 ἔγιναν στὸ Λονδῖνο τὰ ἐγκαίνια τῆς 14ης ἐκθέσεως τέχνης τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης. Φέτος, δηλαδὴ πέντε χρόνια ὀργότερα, παρουσίασε στὸ Βερολῖνο τὶς τάσεις τοῦ 1945. Τόσο ὅσον ἀφορᾶ τὴ μόδα, ἀλλὰ καὶ ὅσον ἀφορᾶ τὴν ἀρχιτεκτονική τὴ διομηχανική, αἰσθητική, τὴ μουσική, τὸν κινηματογράφο, τὴν τηλεόραση...

Σήμερα ἕνα καινούργιο εἶδος καλλιτεχνικῆς ἐκφράσεως παλεύει γιὰ τὴν δημοκρατία σὲ πολυάριθμες πόλεις τῆς Εὐρώπης. Ἀπὸ τὸ 1949, ὅταν δημιουργήθηκε τὸ Συμβούλιο τῆς Εὐρώπης, εἶχε περιληφθῆ στὰ προγράμματα του ἔργου του καὶ ἡ ἀνάπτυξη τῆς τέχνης, ἔτσι ποὺ νὰ προάγεται ἡ Εὐρωπαϊκὴ ἑνότητα στὰ πλαίσια τῆς Δημοκρατίας.

ΦΕΤΟΣ στὸ Βερολῖνο φωνάζει μιὰ παληὰ παράδοση Ἡ ἀνανέωση τῆς τέχνης ποὺ χαρακτηρίζεται ἀπὸ μιὰ ποικιλία ὕφους, ἐπιτρέπει τὴν ἔκφραση ὅλων τῶν τάσεων ποὺ συνυπάρχουν ἁρμονικά.

Στὰ τέσσερα διαφορετικὰ μέρη τοῦ Βερολίνου ἔγιναν τέσσερες ἐκθέσεις μὲ θέμα τὴν τέχνη τοῦ 1920. Στὶς ἐκθέσεις αὐτὲς ἔχουν βοηθήσῃ πολὺ καὶ τὰ διάφορα μουσεῖα.

Ὁ φωτογράφος καὶ ὁ χορευτὴς

Ο ΛΟΡΔΟΣ Σνόουντον θὰ προτιμοῦσε νὰ εἶναι γνωστὸς λόγω τῶν προσόντων του σὰν φωτογράφος, παρὰ ἐπειδὴ ὑπῆρξε σύζυγος τῆς πριγκιπίσσης Μαργαρίτας τῆς Ἀγγλίας.

Μὲ τὸ πέρασμα τῶν χρόνων εἰδικεύθηκε στὶς φωτογραφήσεις τοῦ διασήμου Ρώσου χορευτὴ Νουρέγιεφ καὶ πραγματικὰ εἶναι πολὺ εὐχαριστημένος.

Ἀλλὰ καὶ ὁ Νουρέγιεφ ἔχει τὶς καλλίτερες ἐντυπώσεις ἀπὸ τὸν ὑψηλὸ αὐτὸ φωτογράφο. Ὅσο γιὰ τὸν Σνόουντον φαίνεται ὅτι προτιμᾶ νὰ περνᾶ τὶς μέρες του στὰ πλατὼ τῶν στούντιο, παρὰ στὴν αὐλὴ τῆς βασιλίσσης τῆς Ἀγγλίας.

Τουρισμὸς μέ... τρακτὲρ

ΤΟ κυκλοφοριακὸ πρόβλημα στὴν Εὐρώπη, συνεχῶς μεγαλώνει καὶ δημιουργεῖ προβλήματα στοὺς τουρίστες.

Μιὰ 29χρονη Ὁλλανδέζα δασκάλα, ὅμως, ἡ Ἄννεκ Βὰν Σλάμογκτ δὲν εἶχε τέτοιο πρόβλημα.

Ἀποφάσισε νὰ διασχίση 1.100 χιλιόμετρα μὲ τό... τρακτὲρ της γιὰ νὰ φθάση στὸ Ρότερναμ, στὰ ἀγροκτήματά της στὴ Γαλλία. Διασχίζει 20 χιλιόμετρα τὴν ἡμέρα, καὶ τὰ βράδια κοιμᾶται στὰ ξενοδοχεῖα ποὺ βρίσκονται στὸ δρόμο της. Ὅσο γιὰ τὸν ἄνδρα της ἔχει ἤδη φθάση στὸ ἀγρόκτημα καὶ τὴν περιμένη ὑπομονετικά.

ΠΟΙΟΤΗΤΑ καὶ ΚΑΛΕΣ ΤΙΜΕΣ θὰ εὕρετε δι' ὅλα τὰ ΣΧΟΛΙΚΑ ΣΑΣ ΕΙΔΗ ΜΟΝΟΝ στὰ ΜΕΓΑΛΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΧΑΡ. & Ι. ΚΑΓΙΑΦΑΣ

Ἑρμοῦ 14—Αἰόλου 68

ΠΑΤΡΑΙ —ΑΘΗΝΑΙ

ΕΝΤΥΠΩΣΙΑΚΗ ΑΛΛΑΓΗ ΣΤΑΣΕΩΣ

Οἱ Εὐρωκομμουνιστὲς εἶναι τώρα ἄξιοι ἐμπιστοσύνης γιὰ τὴ Μόσχα

Ἐγκαταλείπεται ἡ τακτικὴ τῆς κατὰ μέτωπον ἐπιθέσεως

ΓΙΑ ΝΑ ΕΝΙΣΧΥΘΟΥΝ ΟΙ ΦΙΛΟΣΟΒΙΕΤΙΚΕΣ ΠΤΕΡΥΓΕΣ

ΤΟΡΙΝΟ. Γιὰ πρώτη φορὰ μέσα σ' ἕνα μῆνα τὸ γνωστὸ σοβιετικὸ περιοδικὸ «Νέοι Καιροί» ἀσχολεῖται μὲ τὸν εὐρωκομμουνισμὸ καὶ τοὺς ἐκπροσώπους του. Μόνον ποὺ τώρα τοὺς θεωρεῖ ἀξίους «ἀπόλυτης ἐμπιστοσύνης» καὶ θεωρεῖ τὴν διαμάχη σὰν καρπὸ τῆς ἀστικῆς προπαγάνδας. Τὸ ἴδιο περίπου ὑποστήριξε πρόσφατα καὶ ἡ «Πράβδα». Γιατὶ αὐτὴ ἡ ἐντυπωσιακὴ ἀλλαγή; Μήπως μετὰ τὴν κατὰ μέτωπο ἐπίθεση οἱ Σοβιετικοὶ ἀπεφάσισαν νὰ ἀποφύγουν τὴν σύγκρουση καὶ νὰ διασπάσουν «ἀπὸ μέσα» τὰ δυτικὰ κεντρικὰ κόμματα, ἐνισχύοντας τὶς φιλοσοβιετικὲς πτέρυγες; Ἀνυπόγραφη ἀνταπόκριση ἀπὸ τὴν Μόσχα, δημοσιευμένη στὴν ἐφημερίδα τοῦ Τορίνο, «Λὰ Στάμπα», γράφει σχετικῶς:

«Τὸ γνωστὸ ἑβδομαδιαῖο σοβιετικὸ περιοδικὸ «Νέοι Καιροί», ἀσχολήθηκε γιὰ τρίτη φορὰ μέσα στὸν ἴδιο μῆνα μὲ τὸ θέμα τοῦ εὐρωκομμουνισμοῦ καὶ ἔγραψε ὅτι τὸ Σοβιετικὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα, «ἔχει ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη» στὰ κομμουνιστικὰ κόμματα τῆς Ἰταλίας, τῆς Ἱσπανίας καὶ τῆς Γαλλίας. Τὸ περιοδικὸ τονίζει ἀκόμη ὅτι δὲν πιστεύει πὼς ἡ συμμετοχὴ τῶν δυτικῶν Κ.Κ. στὶς κυβερνήσεις τῶν χωρῶν αὐτῶν, μπορεῖ νὰ δημιουργήσει «μεγαλύτερα προβλήματα στὸ σοβιετικὸ στρατόπεδο ἀπ' ὅτι στὸ ΝΑΤΟ».

«Τὸ Κ.Κ.Σ.Ε.» ἔχει ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη καὶ τὸν ἀποδεικνύει μὲ τὰ γεγονότα καὶ μὲ τὶς πολιτικὲς του δηλώσεις ἔχει ἐμπιστοσύνη στοὺς ταξικοὺς ἀδελφούς καὶ συμπολεμιστὲς ποὺ βρίσκονται στὶς ἀναπτυγμένες καπιταλιστικὲς χῶρες». Γιὰ νὰ ἐνισχύσει τὴν ἄποψή του αὐτή, τὸ περιοδικό, ἀναφέρεται σὲ μιὰ φράση ποὺ ἔγραψε ὁ Λένιν, ἕναν χρόνο μετὰ τὴν Ὀκτωβριανὴ ἐπανάσταση: «Ἡ μεγαλύτερη ἐλπίδα μας καὶ τὸ μεγαλύτερο στήριγμά μας, θὰ εἶναι τὸ προλεταριάτο τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης.

Πρὶν ἕνα μῆνα περίπου, οἱ «Νέοι Καιροί», εἶχαν δημοσιεύσει ἕνα δριμύτατο κατηγορητήριο ἐναντίον τῶν «εὐρωκομμουνιστικῶν ἀντιλήψεων» τοῦ Ἱσπανοῦ κομμουνιστὴ ἡγέτη Σαντιάγκο Καρρίγιο. Δυὸ ἑβδομάδες ἀργότερα, καὶ ἀφοῦ εἶχε προηγηθῆ ἕνα ταξίδι μιᾶς ἀντιπροσωπείας τοῦ Ἰταλικοῦ Κ.Κ. στὴν Μόσχα, τὸ περιοδικὸ μὲ νέο ἄρθρο του ὑπογράμμιζε ὅτι εἶχε γίνει κάποια παρέξήγηση: τὸ πρῶτο ἄρθρο ἀπευθύνονταν ἀποκλειστικὰ καὶ μόνον στὸν Καρρίγιο καὶ ὄχι στὰ κομμουνιστικὰ κόμματα τῆς Ἰταλίας, τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἱσπανίας.

Μὲ τὸ νέο ἄρθρο του (τὸ τρίτο κατὰ σειρὰ) τὸ σοβιετικὸ περιοδικὸ ἀσχολήθηκε πάλι μὲ τὸ ἴδιο θέμα. Ἡ «ἔλλειψη ἐμπιστοσύνης τῆς Μόσχας» ἀπέναντι στὰ δυτικὰ Κ.Κ. «εἶναι μιὰ ἐπινόηση τῆς ἀστικῆς προπαγάνδας ποὺ ἐπιθυμεῖ νὰ σπείρει ζιζάνια μεταξὺ τῶν κομμουνιστικῶν κομμάτων». Ἀλλὰ καὶ ἡ ἄποψη ὅτι μιὰ συμμετοχὴ τῶν δυτικῶν Κ.Κ. στὶς κυβερνήσεις τῶν χωρῶν τους θὰ προκαλοῦσε κρίση στὸ σοβιετικὸ στρατόπεδο καὶ ὄχι στὸ ΝΑΤΟ «εἶναι ἐπίσης μιὰ ἐπινόηση τῆς ἀστικῆς προπαγάνδας». Καὶ σύμφωνα πάντοτε μὲ τὸ σοβιετικὸ ἔντυπο, οἱ ἀπόψεις αὐτὲς ἀπεδείκνυόνται ἁπλᾶ καὶ μόνον ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ δυσφημιστές, «κυριεύονται ἀπὸ πανικὸ κάθε φορὰ ποὺ τὸ κομμουνιστικὰ κόμματα σημειώνουν ἐκλογικὲς ἐπιτυχίες».

Ἔστω καὶ ἂν ἡ στάση τῆς νέας ἀμερικανικῆς κυβέρνησης εἶναι σήμερα κάπως διαφορετική —γράφει τὸ περιοδικὸ —δὲν μποροῦμε νὰ ποῦμε ὅτι οἱ Ἡνωμένες Πολιτεῖες ἔχουν ἀλλάξει πορεία: ὑπάρχει μόνον κάποιες ὅτι ἀμερικανικὲς πιέσεις στὸ ἐσωτερικὸ ἄλλων κρατῶν (ὅπως γιὰ παράδειγμα στὴν Ἰταλία, τὴν Γαλλία ἢ τὴν Ἱσπανία) μποροῦν νὰ ἔχουν ἀντίθετα ἀποτελέσματα». «Τὸ ΚΚΣΕ., ἕνα διεθνιστικὸ καὶ συνεπῶς χαιρόμαστε ἐξαιρετικὰ γιὰ κάθε ἐπιτυχία του». Στὴν συνέχεια ,τὸ ἔντυπο ὁρκίζεται τὴν ὑποχρέωση τοῦ προβλήματος μιᾶς «ἀναγνώρισης» τῆς ἀνεξαρτησίας τῶν κομμουνιστικῶν κομμάτων.

Ἐδῶ καὶ ἀρκετὸ καιρὸ μιὰ ἀπὸ τὶς βασικὲς γραμμὲς Κ.Κ.Σ.Ε., εἶναι ὁ σεβασμὸς τῆς ἀνεξαρτησίας τῶν ἀδελφῶν κομμάτων καὶ ἡ συνεργασία μαζί τους μὲ βάση μιὰ πραγματικὴ ἰσότητα ὑποστήριζουν οἱ «Νέοι Καιροί». «Τὸ πρόγραμμα τοῦ Κ.Κ.Σ.Ε. ὑπογραμμίζει ἐξάλλου ὅτι ὅλα τὰ κομμουνιστικὰ Κόμματα εἶναι ἀνεξάρτητα καὶ ἐπεξεργάζονται τὴ πολιτική τους μὲ βάση τὶς συγκεκριμένες καταστάσεις ποὺ ὑπάρχουν στὶς χῶρες τους».

«Μεταξὺ τῶν κομμουνιστῶν ὑπάρχουν διαφορὲς ἀπόψεων καὶ γίνονται συζητήσεις — καταλήγει τὸ σοβιετικὸ περιοδικὸ —σὲ τελευταία ἀνάλυση ὅμως δὲν πρέπει νὰ ξεννᾶμε ὅτι οἱ συζητήσεις μεταξὺ τῶν κομμουνιστικῶν κομμάτων, ἔχουν γιὰ θέμα τους τὴν ἀπελευθέρωση τῶν λαῶν ἀπὸ τὴν ἐκμετάλλευση καὶ τὴν πραγματοποίηση τῶν ἀνθρωπιστικῶν ἰδανικῶν τοῦ σοσιαλισμοῦ».

Ἔτσι, οἱ «Νέοι Καιροί», ἄλλαξαν καὶ πάλι τοποθέτηση στὴν διαμάχη τους μὲ τοὺς Εὐρωκομμουνιστές. Ἀρχικά, τὸ ἐπιθετικὸ περιοδικὸ τῆς Μόσχας χτύπησε τὸν Καρρίγιο, ἔχοντας ὅμως ταυτόχρονα γιὰ στόχο καὶ τὴν καρδιὰ τῆς «φιλοσοφίας» τῶν εὐρωκομμουνιστικῶν κομμάτων, καὶ κυρίως τῶν ἀπόψεών τους σχετικὰ μὲ τὴν Εὐρώπη, ποὺ τὴν θεωροῦν σὰν τρίτη δύναμη. Στὴν συνέχειά, περιόρισε τὶς ἐπικρίσεις του μόνον στὸν γενικὸ γραμματέα τοῦ Ἱσπανικοῦ Κ.Κ., τὸν ὁποῖο καὶ χαρακτήρισε σὰν «παθισμένο ἀντισοβιετικό». Τώρα, μὲ τὸ τρίτο ἄρθρο, ποὺ ἀγνοεῖ τελείως τὸν Καρρίγιο, τοὺ λάχιστον σύμφωνα μὲ τὸν τρόπο ποὺ μεταδόθηκε ἀπὸ τὰ πρακτορεῖα εἰδήσεων, μοιάζει νὰ κάνει ἔκκληση νὰ σταματήσει ἡ διαμάχη ἔστω καὶ ἂν ἡ ἀναφορὰ στὸ κείμενο τοῦ Λένιν εἶναι κάπως διφορούμενη: μὲ ποιὸ τρόπο, στὰ 1977 τὸ προλεταριάτο τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης θ' ἀποτελέσῃ τὴν «μεγαλύτερη ἐλπίδα καὶ τὸ μεγαλύτερο στήριγμα» γιὰ τὴν σοβιετικὴ ὑπόθεση;

Τὸ ἄρθρο τῶν «Νέων Καιρῶν» δημοσιεύθηκε ἀφοῦ τὴν προηγούμενη Κυριακὴ ἡ ἐφημερίδα «Πράβδα» ἐπλεξε ἕνα ἀσυνήθιστο ἐγκώμιο στὰ κομμουνιστικὰ Κόμματα τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἰταλίας. Ὁ τρόπος ποὺ πλησιάζουν τὴν ἐξουσία τὰ δύο μεγαλύτερα κόμματα τῆς Δύσης ἐγκρίθηκε γιὰ πρώτη φορὰ χωρὶς ἐπιφυλάξεις ἀπὸ τὸ ἐπίσημο ὄργανο τοῦ Κ.Κ.Σ.Ε. τὸ ὁποῖο βέβαια, δὲν παρέλειψε νὰ ὑπογραμμίσει ὅτι ἡ ἰταλικὴ καὶ γαλλικὴ περίπτωση, ἀποδεικνύουν «πόσο διαφορετικὲς εἶναι οἱ στρατηγικὲς καὶ οἱ τακτικὲς τῶν κομμάτων τῆς ἐργατικῆς τάξης, ἔστω καὶ ἂν θεμελιώναται σὲ γενικὲς μαρξιστικὲς—λενινιστικὲς ἀρχές, ἀκόμη καὶ σὲ χῶρες γειτονικὲς καὶ ἐξαιρετικὰ ὁμοιες». Ἔτσι ὅμως, δὲν ἀναγνωρίζεται αὐτὸ ποὺ ἡ «Οὐνιτὰ» ἀποκαλεῖ «ἀληθινὴ πολιτικὴ οὐσία» τοῦ εὐρωκομμουνισμοῦ, δηλαδὴ «ἡ ἀναζήτηση μιᾶς κοινῆς προσπάθειας ...γιὰ τὸν καθορισμὸ ἑνὸς πρωτότυπου δρόμου πρὸς τὸν σοσιαλισμό.

Ἴσως βρισκόμαστε μπροστὰ σὲ μιὰ ἀδέξια προσπάθεια νὰ σταματήσουν οἱ συγκρούσεις ποὺ ἀρχικὰ θεωρήθηκαν ὅτι θὰ ὁδηγήσουν σ' ἕνα σχίσμα σοβαρότερο ἀπὸ τὸ γιουγκοσλαβικὸ καὶ τὸ κινεζικό. Χοντροφτιαγμένη εἶναι καὶ ἡ ἔκκληση πρὸς τοὺς εὐρωκομμουνιστὲς νὰ διαχωρίζουν τοὺς πραγματικοὺς φίλους τους (δηλαδὴ τοὺς Σοβιετικοὺς) ἀπὸ τοὺς πραγματικοὺς ἐχθρούς τους (δηλαδὴ τοὺς Ἀμερικανούς); οἱ ὁποῖοι δὲν ἀλλάζουν συνήθειες καὶ συνεχίζουν πάντοτε νὰ ἐπεμβαίνουν «στὶς ἐσωτερικὲς ὑποθέσεις τῶν ἄλλων χωρῶν», γιὰ νὰ ἐμποδίσουν τὶς κομμουνιστικὲς ἐπιτυχίες. Τέλος δημιουργεῖ ὑποψίες καὶ τὸ πιστοποιητικὸ «καλῶν κομμουνιστῶν» ποὺ ἐφαρνικὰ δόθηκε ἀπὸ τὴν «Πράβδα» καὶ τοὺς «Νέους Καιρούς» στὰ κομμουνιστικὰ κόμματα τῆς Ἰταλίας τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἱσπανίας. Τὸ μοσχοβίτικο αὐτὸ πιστοποιητικό, θὰ ἐνοχλήσει ἴσως τὰ τρία κόμματα ποὺ ἡ ἀξιοπιστία τους στὸ ἐσωτερικὸ μέτωπο ἐξαρτᾶται κατὰ ἕνα μεγάλο μέρος ἀκριβῶς ἀπὸ τὴν ἱκανότητά τους νὰ ἐμφανίζονται διαφορετικὰ καὶ ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὴν Μόσχα.

Κάποιος στὸ Κρεμλῖνο θὰ πρέπει νὰ ἔκανε προσεκτικὰ τοὺς λογαριασμούς καὶ θὰ κατάλαβε ὅτι τὸ 1977, ἕνα χρόνο μετὰ τὴν συνδιάσκεψη τοῦ Βερολίνου, ὁρισμένες ἐμπαθεῖς διαμάχες μέσα στὸ σοσιαλιστικὸ στρατόπεδο, δὲν εἶναι καρποφόρες. Κατὰ βάθος ἡ ἀλλαγὴ πορείας τῆς Μόσχας φαίνεται νὰ δικαιώνει τοὺς ἰθύνοντες ἐκείνους τοῦ Ἰταλικοῦ Κ.Κ., οἱ ὁποῖοι ὑποστηρίζουν ὅτι οἱ Σοβιετικοὶ δὲν μποροῦν γιὰ τὴν ὥρα νὰ διακόψουν τὶς σχέσεις τους μὲ τοὺς εὐρωκομμουνιστές ἐπειδὴ τὸ ΚΚΣΕ., θὰ κινδύνευε ν' ἀπογυμνωθεῖ. Ἐξ ἄλλου ὅπως εἶναι γνωστό, οὔτε οἱ «ἑφτὰ ὑπέροχοι», δηλαδὴ τὰ κατ' ἐξοχὴν ἀδελφὰ κόμματα τῶν ἑφτὰ χωρῶν τοῦ Συμφώνου τῆς Βαρσοβίας δὲν ὑποστήριξαν ὁμόφωνα τὴν Σοβιετικὴ Ἕνωση στὴν διαμάχη της μὲ τὸν Καρρίγιο.

Ἔτσι, θὰ μπορούσαμε νὰ ποῦμε ὅτι οἱ εὐρωκομμουνιστές, κέρδισαν ἴσως μιὰ μάχη, δὲν κέρδισαν ὅμως τὸν πόλεμο. Μετὰ τὴν συνδιάσκεψη τοῦ Βερολίνου οἱ Σοβιετικοὶ δοκίμασαν δύο τρόπους συμπεριφορᾶς ἀπέναντι στοὺς εὐρωκομμουνιστές. Ἀρχικὰ προσπάθησαν νὰ τοὺς ἀπομονώσουν καὶ στὴν συνέχεια πέρασαν στὴν κατὰ μέτωπο ἐπίθεση. (Ἰδαίτερα ἐναντίον τοῦ Καρρίγιο). Τὸ τρίτο στάδιο θὰ μποροῦσε ν' ἀποτελεῖται ἀπὸ μιὰ προσπάθεια νὰ διασπασθοῦν τὰ εὐρωκομμουνιστικὰ κόμματα ἀπὸ μέσα, μὲ τὴν παροχὴ ὑποστηρίξεων πρὸς τὶς φιλοσοβιετικὲς πτέρυγες ποὺ ὑπάρχουν τόσο στὴν Ρώμη, ὅσο καὶ στὸ Παρίσι ἢ τὴν Μαδρίτη. Ἂν συμβεῖ κάτι τέτοιο, τότε αὐτὴ θὰ εἶναι καὶ ἡ πιὸ σκληρὴ μάχη.

ΦΩΤΟΤΣΙΓΚΟΓΡΑΦΕΙΟ

κλίσσε παντὸς τύπου σὲ τιμὴ γνωριμίας

ΠΑΤΡΑΙ

τηλ. 223.296

ἀγ. ἀνδρέου 55

(ἐντὸς στοᾶς)

Θ. ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐκδρομὴ φοιτητῶν στὴν Ἐπίδαυρο

Οἱ σύλλογοι Πατρινῶν φοιτητῶν Ἀθήνας καὶ Θεσσαλονίκης τὴ Κυριακὴ 21 Αὐγούστου θὰ πραγματοποιήσουν ἐκδρομὴ εἰς τὴν Ἐπίδαυρο.

Ἡ ἐκδρομὴ θὰ περιλαμβάνει καὶ τὴν παρακολούθηση τοῦ θεατρικοῦ ἔργου Ἀχαρνῆς. Δηλώσεις συμμετοχῆς, κάθε μέρα 7—9 μ. μ. στὰ γραφεῖα τοῦ συλλόγου (Κορίνθου καὶ Ἑρμοῦ).

ΦΥΣΙΟΛΑΤΡΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΠΑΤΡΩΝ

21—29 Αὐγούστου

ΠΑΡΟΣ — ΑΝΤΙΠΑΡΟΣ — ΝΑΞΟΣ — ΜΥΚΟΝΟΣ — ΔΗΛΟΣ — ΠΑΤΜΟΣ

Δηλώσεις μέχρι 17 Αὐγούστου.

20—21 Αὐγούστου

ΛΕΥΚΑΔΑ — ΝΥΔΡΙ — ΣΚΟΡΠΙΟΣ

21 Αὐγούστου

ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ — «ΑΧΑΡΝΕΙΣ», ΘΕΑΤΡΟ ΤΕΧΝΗΣ

Δηλώσεις μέχρι τὴν Πέμπτη

1—8)9 ΕΚΘΕΣΗ ΘΕΣ)ΝΙΚΗΣ — ΚΑΣΤΟΡΙΑ — ΠΡΕΣΠΕΣ — ΙΩΑΝΝΙΝΑ

3—13)9 ΚΩΣ — ΡΟΔΟΣ

12—17)9 ΣΚΙΑΘΟΣ — ΣΚΟΠΕΛΟΣ

20—25)9 ΚΕΡΚΥΡΑ

19—28)8 ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ —ΡΟΥΜΑΝΙΑ

22—27)8 καὶ 5—10)9 καὶ 28)8—4)9 ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ.

Δηλώσεις συμμετοχῆς Βότση 42 τηλ. 274-356 ἀπὸ 6—9 μ.μ.

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΙΣΤΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΠΑΤΡΩΝ

"ΑΝΑΒΑΣΙΣ ΠΙΤΣΑΣ,,

ΣΑΒΒΑΤΟΚΥΡΙΑΚΟ

13-14 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

«Η ΗΜΕΡΑ»

ΠΡΟ 30 ΕΤΩΝ

Ὁ κ. Σοφούλης καλεῖ τὰς ΗΠΑ νὰ ἀποστείλουν καὶ στρατὸν

ΑΘΗΝΑΙ. Ὁ ἀρχηγὸς τῶν Ἐλευθέρων ἐδήλωσεν ὅτι ἔφθασεν ὁ πρόεδρος Τρούμαν ἔδωσεν εἰς τὴν ἐπέμβασίν του ἐν Ἑλλάδι τόνον δυναμικοῦ ἀντικομμουνισμοῦ μὲ ὅλας τὰς προεκτάσεις καὶ συνεπείας, εἶναι ἀπαράδεκτον ἡ ἀμερικανικὴ πολιτικὴ ἀπὸ ἀφήση τὴν Ἑλλάδα εἰς τὸ μέσον συμφοράσει τὴν ὁποίαν αὐτὴ τὴν ὡδήγησε χωρὶς θετικὴν καὶ ἔμπρακτον βοήθειαν. Ἡ αὔξησις τοῦ λοιποῦ τοῦ στρατοῦ μέχρι τῶν ἀνωτάτων ὁρίων εἶναι ἐπιβεβλημένη. Πέραν ὅμως αὐτοῦ θὰ πρέπει νὰ ἀντιμετωπισθῆ ἀπὸ τοῦδε ἡ ἀποστολὴ